

Associació d'Amics UAB

www.amicsuab.cat

Borrell: 'Europa només podrà avançar si defineix un nucli dur de països que en volen formar part'

L'[Associació d'Amics de la UAB](http://www.amicsuab.cat), la secció d'Economia de l'Ateneu Barcelonès i Economistas Frente a la Crisis van organitzar el debat 'L'Economia europea després de Grècia' el dilluns 1 de febrer a la seu de l'Ateneu, amb Josep Borrell i Anton Costas.

Presentava l'acte, Josep M. Carreras, responsable de la Secció d'Economia de l'Ateneu, i Manel Manchón, moderador, introduïa els ponents de la taula. **Josep Borrell**, expresident del Parlament Europeu, catedràtic 'Jean Monnet' de l'Institut Complutense de Estudios Internacionales i membre d'Economistes Davant la Crisi, començava la ponència parlant dels electors. Uns electors, que amb les seves votacions a tota Europa, han demostrat que estan desencantats amb la política i demanen canvis radicals: "A molts estats es culpa a la Unió Europea, al sud, a l'oest, però també al Regne Unit". La coalició de facto entre dretes i esquerres, que ha durat més de trens anys, va explicar, estava basada en un consens ideològic amb tres pilars fonamentals: el mercat únic, l'euro com a moneda i la implantació a l'est. "Jacques Delors deia l'any 1992: 'Doneu-nos l'Europa monetària i us donarem l'Europa social' i no ha sigut així", sentenciava Borrell.

Anton Costas, catedràtic d'Economia Aplicada de la Universitat de Barcelona, explicava que la dècada del 1996 al 2006 va ser una època de Great Moderation per l'economia internacional, una època de creixement espectacular, d'una pujada molt gran de l'ocupació a Espanya, i d'una inflació molt estable. Una època en què alguns van vaticinar la fi dels cicles econòmics fluctuants:

"Crec que hi ha un excés d'expectatives del que pot aconseguir la Unió Europea, però cal aprendre a voler-la tal i com és", va dir Costas.

L'euro, un error inevitable

Costas explicava que l'Euro no va ser mai l'intent de crear una moneda única, sinó de fer un tipus de sistema de canvi fixes i afegia: "L'euro va ser un error inevitable". Josep Borrell no s'hi mostrava d'acord: "És simplement una construcció inacabada, és com una cadira amb tres potes, falta la pota fiscal". Amb l'euro, va explicar, es volia una integració més forta entre els estats europeus, i no s'ha aconseguit, les economies europees no havien divergit tant com en l'actualitat, abans de la crisi anaven convergint totes. El que sí que s'ha aconseguit, admetia, és que l'euro sigui una moneda de referència internacional. Havia de ser només un instrument al servei de projectes polítics.

Costas es preguntava per què l'estat espanyol a finals del 90, tot i tenir una competitivitat molt diferent a la d'altres estats europeus, va decidir entrar a un tipus de canvi sobrevalorat i va explicar les raons per les quals es va viure l'entrada a la Unió Europea amb un excés d'expectatives a Espanya:

- Les elits van veure Europa com un instrument per a 'disciplinar' la ciutadania, que es veuria obligada a acceptar certes reformes. La creença que l'euro i els mercats anirien lligats necessàriament a una disciplina externa.
- Es va considerar que seria un instrument de modernització productiva per Espanya. Però, finalment hi ha haver una desviació d'inversions cap a l'especulació, que no va ajudar a aquesta modernització.

Segons Borrell, l'euro va portar tres aspectes molt positius: uns tipus d'interès molt baixos, uns capitals abundants i un risc de tipus de canvi, en conseqüència una ocasió d'or per a invertir i tirar el país endavant.

Però els cicles econòmics a Europa abans de l'euro eren massa diferents, i a Espanya es va aplicar un tipus d'interès massa baix, que va tenir conseqüències negatives: "Espanya volia ser europea, teníem ansietat vital per formar part d'un grup on se'ns havia exclòs durant massa temps", conclouia.

Costas afirmava que perquè una moneda sigui capaç de fer front a una crisi cal que tingui un banc central i un mecanisme de rescat bancari que no recaigui en els ciutadans.

Associació d'Amics UAB

www.amicsuab.cat

El repte d'una Europa més unida i solidaria

Borrell assegurava que els països han d'assumir riscos per a construir una Europa forta, els riscos s'han de compartir. Posava com a exemple els Estats Units on l'atur es paga a nivell federal, entre tots els estats.

Borrell era clar: “La Unió Europea és una construcció política, és el camí a una integració política i només hi poden participar els països que ho desitgin. Europa només podrà avançar si defineix un nucli dur de països que en volen formar part, la resta de països haurà de buscar altres aliances. Espero que això succeeixi abans que els mercats i els ciutadans hagin perdut la confiança en el projecte”.

Borrell sobre la integració de la Unió europea: “La única solució per Europa és fer polítiques econòmiques comunes, no trobarem la solució cada un de nosaltres per la nostra banda”. La situació actual d'Europa no és un desacord sobre polítiques, el que avui viu Europa és un gran desacord sobre els principis, assegurava. “El dia que el parlament europeu pugui fer lleis fiscals, Europa tindrà més expectatives, però aquell dia el Regne Unit no hi serà. Els 28 de la Unió Europea no anirem enlloc, però 10 o 12 sí”, conclouia.

Els pactes pel govern espanyol

“A Espanya no li interessa tenir un govern euroescèptic, de persones que creuen que l'euro va ser una conspiració per augmentar les desigualtats entre països”, començava Borrell en referència a Podemos, “Però tampoc ens interessa un govern euroabúlic, sense cap mena d'influència política dins la Unió Europea”, continuava en referència al govern de Mariano Rajoy. “Jo vaig ser al govern en una època on Espanya tenia una influència política elevada, ens convé un govern ultra pro actiu europeu per crear una dinàmica europea i créixer”, afirmava.

Associació d'Amics UAB

www.amicsuab.cat

Segons Costas, a Espanya cal un govern que sigui capaç d'aconseguir un acord parlamentari ràpid, un acord comú entre totes les forces polítiques sobre Europa, un acord que manifesti que l'austeritat ha sigut terrible: "Cal un govern amb suport parlamentari".

L'acte acabava amb un torn de preguntes del públic assistent i de la fila 0, composta pels periodistes

Antonio Franco, **Joan Tapia**, **Xavier Vidal-Folch** (El País), **Andreu Missé** (Alternativas Económicas), **Josep Maria Ureta** (El Periódico), **Àlex Font** (Diari Ara), **Josep Carles Rius** (eldiario.es).

Les jornades de debat de l'Associació d'Amics de la UAB, organitzades amb altres entitats social i culturals, s'emmarquen dins les activitats de '**La Universitat Opina**', uns debats que l'Associació organitza sobre temes que preocupen la ciutadania amb la voluntat sempre d'oferir una plataforma de reflexió i d'enfortir el nexa d'unió entre la Universitat i la societat. És per aquest motiu que a les jornades hi participen com a ponents, personal acadèmic de diverses universitats, així com persones expertes en la matèria.

De les jornades se'n realitzen fotografies, un vídeo de l'acte complet i una crònica, i algunes d'elles es transcriuen. Podeu trobar informació i material d'altres jornades [aquí](#).

Més informació, fotografies i vídeo de l'acte 'L'Economia europea després de Grècia' [aquí](#).